

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lều đất” của Trần Thị Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

... Ôi ! quê hương
Hỡi những ngày xưa !

Thuở chung – nhân ái
Tốt cả chìm-ngâm
Trong lều a dãi củnng điên...
Phùng Cung (1965)

CCRD, 1955. Ảnh của nhà báo Nga Dmitri Baltermants

Trong suốt chiều dài lịch sử mấy ngàn năm của Dân tộc ta, chúng ta cũng có một trận thảm sát nào mà người Việt lòi giết hỡi người Việt không khí p nh trong cuộc Cái cách Ruáng đát dái “thái đái Há Chí Minh” hái giáa tháp niên 50 thá ká 20! Đó là trận thảm sát dân lành củc ká man rá do đáu óc ká thá giai củp, do ý thác há củnng sán của táp đáàn củm quyán gây nên!

Trên thá giái đã táng có nhiáu nác làm củi cách ruáng đát. Phán đáng ngái ta làm mát cách ôn hoà báng cách Nhà nác mua lái sá ruáng đát chá sá háu có trên tiêu chuán do Nhà nác

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lĩ đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Quy đĩnh, hoĩc cho phép hĩ đĩnh cĩ hiĩn tĩng. Nhĩ đĩ, cĩc nĩĩc ỹ đĩ nhĩ nhĩng xĩ bĩ quan hĩ sĩn xuĩt phong kiĩn, tĩ o đĩ u kiĩn cho nĩn kinh tĩ phĩt triĩn mĩnh, đĩng thĩ i giĩ đĩnh cĩ hoĩ khĩ vĩ nĩ đĩnh xĩ hĩ, trĩnh nhĩng đĩ o lĩn nguy hĩ.

Thĩ nhĩng, cĩc “lĩnh tĩ” cĩng sĩn thĩ cho đĩ là con đĩnh “thoĩ hiĩ p giĩ cĩ p”, khĩng đĩng đĩnh lĩ chĩ nghĩa Marx-Lenin, khĩng thĩ hiĩn tinh thĩn “đĩ u tranh giĩ cĩ p”, khĩng phĩt đĩng đĩnh cĩ lòng “cĩm thĩ giĩ cĩ p”, khĩng mang tĩnh “cĩch mĩng triĩ t đĩ”... Theo hĩ, Cĩ cĩch Ruĩng đĩ t phĩ i là mĩ t “cũc cĩch mĩng long trĩ i lĩ đĩ t”. Phĩ i “phĩng tay phĩt đĩng quĩn chĩng”, nghĩa là làm hĩ t sĩc mĩnh liĩ t, thĩng tay, khĩng khoan nhĩng, khĩng thĩng xĩt, cĩ thĩ mĩ i đĩ y lĩn lòng cĩm thĩ giĩ cĩ p cao đĩ trong quĩn chĩng bĩn cĩ nĩng mĩ coi là “quĩn chĩ lĩ cĩch mĩng” đĩ đĩnh gĩ cĩ giĩ cĩ p đĩ a chĩ.

CCRĐ 1955. ĩnh cĩ a nhĩ báo Nga Dmitri Baltermants

Đĩng Cĩng Sĩn đĩng đĩ cĩ tuyên bĩ Cĩ cĩch Ruĩng đĩ t là đĩ thĩ cĩ hiĩn “ngĩĩ i cĩy cĩ ruĩng”, ĩĩ cĩ mĩng đĩ i cĩ a nĩng đĩn. (1)

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&n Minh C&n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Nh&ng, đó ch& là trên l&i nói! Còn trong thâm tâm, các “lãnh t&” c&ng s&n có m&t ý đ& khác h&n, nh&m nh&ng m&c tiêu khác h&n. H& dùng kh&u hi&u “ng& i cày có ru&ng” làm “con m&i” nh& nông dân mà h& coi là “đ&ng minh chi&n l&c” (2) đi theo h& th&c hi&n nh&ng m&c đích xa h&n, đ&c đ&a h&n.

H& dùng C&i cách Ru&ng đ&t đ& tiêu đi&t gi&i h&u s&n b& h& coi là “giai c&p bóc l&t” & nông thôn, đ& truy quét các thành ph&n mà h& cho là “ph&n đ&ng”, quét s&ch các t& t&ng và h& th&ng giá tr& đ&o lý c& truy&n n&ng v& quy&n t& h&u, lo&i b& cu&c s&ng tâm linh trái v&i ch& nghĩa vô th&n c&a h&, xoá b& đ&o đ&c truy&n th&ng c&a gia đình, thôn xóm mà n&n văn hoá làng xã lâu đ&i & n&c ta đã đ& l&i.

Ch& ý c&a h& còn là kh&ng b& tinh th&n nhân dân, gây ra n&i khi&p s& tri&n miên trong ng& i dân nh&m tri&t tiêu m&i m&m m&ng ch&ng đ&i h&. H& ra s&c xúi gi&c, kích đ&ng lòng h&n thù, gieo r&c tính đ&c ác, tham lam, đ&i trá, đ&u cáng... vào lòng ng& i nông dân v&n ch&t ph&c, hi&n lành... T&t c& nh&ng đ&iu đó nh&m m& đ&ng th&c hi&n cu&c cách m&ng xã h&i ch& nghĩa và huy đ&ng “quân ch& l&c cách m&ng” xông vào tr&n chi&n đánh chi&m mi&n Nam.

Chính v&i ý đ& đó, các “lãnh t&” c&ng s&n đã gây ra nh&ng t&i ác tày tr&i đ&i v&i Dân T&c: h& đã bi&n C&i cách Ru&ng đ&t và Ch&nh đ&n T& ch&c thành m&t cu&c đày đ&, tàn sát dân lành và c& các cán b& đã t&ng đ&ng đ&i lá c& c&a h&. Trong lúc nhân dân đang s&ng yên lành thì b&ng đ&ng Đ&ng phái nh&ng “Đ&i c&i cách” v& làng xã khép “t&i” đ&a ch& cho n&a tri&u ng& i trong n&c Vi&t Nam Dân Ch& C&ng Hoà (v&i dân s& nông thôn h&i đó trên 10 tri&u) (3), và s& ng& i này ngay l&p t&c b& hành h&, b& đ& đày, b& giày xéo t&n bùn đen!

H&n n&a, trên 172 ngàn sinh m&ng vô t&i đã g&c xu&ng đ&i l&i g&m “chuyên chính vô s&n” vì b& quy oan là đ&a ch& c&ng hào gian ác, Vi&t gian, ph&n đ&ng, gián đi&p, Qu&c Dân Đ&ng! (4) Nh&ng cu&c “đ&u t&” v&i c&nh con đ&u cha, v& t& ch&ng, con dâu vu oan cho b& ch&ng, con r& giá ho& cho m& v&, bà con, hàng xóm, láng gi&ng t& điều l&n nhau... đã đ&o l&n đ&o đ&c thông th&ng, giày xéo lên n&n văn hi&n lâu đ&i c&a ng& i Vi&t, phá ho&i truy&n th&ng hoà hi&u, “lá lành đùm lá rách”, “t&i l&a t&t đ&n có nhau” c&a c& dân làng xã n&c ta.

Còn đ&iu các “lãnh t&” c&ng s&n không ng&ng rao gi&ng: “xây đ&ng con ng& i m&i” theo “đ&o đ&c m&i”, t&c là “đ&o đ&c c&ng s&n” và “t& t&ng H& Chí Minh”, thì... than ôi, ngày nay, nhân dân ta đã th&y quá rõ “k&t qu&” th&c t& r&i: đ&o đ&c băng ho&i, xã h&i sa đ&, n&n tham nhũng tràn lan, n&n mua quan bán ch&c ph& bi&n, t& n&n l&a đ&i, đ&o điên, đ&u cáng, đ&c ác... nhan nh&n kh&p n&i trong n&c.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đũ t” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Còn câu chuyện hoang đường “ngươi i cày có ruồng” hoá ra là... một “quả lã vĩ đũ i” mà Đảng Cộng Sản đã cho nông dân “xũ i” đũ n bũ i thũ c! Vì Cũ i cách Ruồng đũ t vũ a xong hũ i củ i năm 1956, một số nông dân vũ a mũ i hí hũ ng “cũ m thũ nhũ n ruồng” đũ Đũ ng chũ p nhũ quay phim tuyên truyền thì đũ n năm 1957-1958, hũ đã bũ Đũ ng lừa vào hũ p tác xã đũ “tũ n nhanh, tũ n mũ nh lên chũ nghĩa xã hũ i”.

Thũ là ruồng đũ t củ a nông dân bũ n thành củ a hũ p tác xã, còn ngũ i nông dân thì hoàn toàn lũ thuũ c vào ban chũ nhiũ m hũ p tác xã, vào đũ ng uũ và uũ ban xã nhũ nhũ ng nông nô! Đũ n khi Viũ t Nam Dân Chũ Cũ ng Hoà “đũ c” Đũ ng chũ n thành Cũ ng Hoà Xã Hũ i Chũ Nghĩa Viũ t Nam thì... chũ bũ ng mũ t câu ngũ n gũ n trong Đũ u 19 củ a Hiũ n pháp năm 1980 “Đũ t đũ i, rũ ng núi, sông hũ ... đũ u thuũ c sũ hũ u toàn dân”, Đũ ng đã tũ ch thu mũ t cách ngon lũ toàn bũ ruồng đũ t củ a nông dân, đũ t đũ i củ a toàn dân! Nông dân và nhân dân bũ Đũ ng tũ c đũ t quyũ n sũ hũ u vũ ruồng đũ t, nói chung vũ đũ t đũ i, trong nháy mũ t! Thũ là lũ c mũ ngàn đũ i củ a nông dân mãi mãi vũ n chũ là... “lũ c” và “mũ”!

“Quả lã vĩ đũ i” này củ a Đũ ng chũ ng phũ i mũ t mình nông dân bũ mà củ đũ i bũ phũ n nhân dân nũ c ta cũng bũ. Thũ m chí nhiũ u nũ n nhân, khi đã “đũ a củ c” rũ i, sũ p bũ hành quyũ t mà vũ n chũ a tũ nh, củ nghĩ rũ ng tai hoũ củ a hũ là do mũ y “ông bà Đũ i” gây ra, nên trũ c khi chũ t có ngũ i vũ n gũ ng gũ ng kêu lên mũ y tũ ng “Hũ Chí Minh muôn năm!”. Con cái củ a hũ, kũ củ nhiũ u ngũ i có hũ c thũ c mà vũ n củ bũ lũ a cho đũ n... hũ i thũ củ i cùng! Mà chũ ng nhũ ng nhân dân ta, ngay củ mũ t phũ n đũ luũ n thũ giũ i, mũ t sũ nhà đũ i trí thũ c nũ i tũ ng cũng bũ đánh lũ a! Cũ nhiên, đũ n bũ giũ thì thũ giũ i ngũ i ta tũ nh rũ i, chũ có mũ t sũ khá đũ ng ngũ i Viũ t Nam ta vũ n còn mê muũ i hoũ c... giũ vũ mê muũ i.

Mũ a mai thay, nũ a thũ kũ sau củ c “cách mũ ng long trãi i lã đũ t”, đũ ng nhũ Lũ ch Sũ Viũ t Nam lũ i trôi theo dòng chũ y ngũ c! Cũ i cách Ruồng đũ t (1953-1956) “đã đánh đũ giai củ p đũ a chũ” thì giũ đây, lũ nũ c Cũ ng Hoà Xã Hũ i Chũ Nghĩa Viũ t Nam củ i thũ kũ 20 đũ u thũ kũ 21, lũ i xuũ t hiũ n nhũ ng đũ a chũ mũ i mà dân ta gũ i là bũ n “cũ ng hào đũ”, vì chúng là nhũ ng cán bũ củ ng sũ n lũ i đũ ng chũ c quyũ n chiũ m đũ ng đũ t đũ i (là sũ hũ u toàn dân!) phát canh, thu tô, cho vay nũ ng lũ i nhũ nông thôn đũ bóc lũ t chũ ng khác gì đũ a chũ thũ i xũ a.

Giáo sũ Viũ n sĩ Đào Thũ Tuũ n đã phũ i nói thũ ng thũ ng: “Không có nũ c nào (nhũ nũ c ta) ngũ i nông dân bũ bũ c đũ i, bóc lũ t, hũ p đũ bũ i bũ n củ ng hào mũ i, đũ sũ là đũ ng viên trong các đũ ng yũ đũ phũ ng đũ c củ p trên thông đũ ng che chũ. Không lũ đũ, chũ a bao giũ nông dân bũ tũ c đũ t đũ t ruồng qua “thu hũ i” kiũ u củ ng bũ c và tùy tũ n, vũ i chính sách “đũ n bù” nhũ m nhũ, “bèo bũ t” chũ bũ ng mũ t phũ n 10, có khi chũ mũ t phũ n 20 củ a giá trũ thũ c!”

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&n Minh C&n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Gi& đây l& i xu&t hi&n c&nh nông dân c& m c& ru&ng đũ t mà h& đũ c phép s& d&ng đũ đi làm thuê làm m& n h&c đi tha ph&ng c&u th&c, các nhà khoa h&c xã h&i g&i đó là “tình tr&ng ly nông”. Gi& đây xu&t hi&n thêm m&t l&p ng&i “m&i” có tên g&i là “dân oan”, t&c là g&n m&t tri&u nông dân và ng&i lao đ&ng b& chi&m đũ t đũ đ&i, b& c&p đũ t nhà c&a đi “kêu oan”, th&m chí đi bi&u tình, & các “c&a quan” c&ng s&n hàng ch&c năm tr&i mà v&n “không đi đũ n đâu c&”!

Gi& đây còn xu&t hi&n thêm nh&ng c&nh t&ng nh&c nh& ch&a t&ng th&y trong l&ch s& n&c nhà: “nhà n&c xã h&i ch& nghĩa” đem trên n&a tri&u nam n& nông dân, lao đ&ng “xu&t kh&u” ra n&c ngoài bán c& b&p, m& hôi, n&c m&t và c& máu n&a đũ nhà n&c thu v& hàng nhi&u tri&u đô la (5); “nhà n&c xã h&i ch& nghĩa” cho phép các đ&ch v& “buôn ng&i” đũ i đũ ng “l&y ch&ng ngo&i qu&c” đũ a hàng m&y trăm ngàn cô gái nông thôn vì nghèo đói ph&i b& m& cha, b& anh ch& em, b& quê h&ng làng xóm đũ ... bán mình cho các “ông... ch&ng” Hàn Qu&c, Đài Loan, Trung Qu&c..., th&c ch&t là đi làm nô l&, k& c& nô l& tình đũ!(6) Nhi&u nhà nghiên c&u và nhà báo trung th&c trong n&c đã mô t& cu&c s&ng c&a ng&i nông dân Vi&t Nam ngày nay còn l&m than, kh& i h&n h&i tr&c “cách m&ng”, h&n tr&c ngày “th&ng nh&t đũ t n&c”! Đó là s& th&t h&t s&c phũ phàng mà nông dân Vi&t Nam đang ph&i ng&m đũ ng nu&t cay cú đũ u ch&u đũ ng!

C&i cách Ru&ng đũ t “long trãi lã đũ t” nh& v&y, m&t s& ki&n l&ch s& l&n lao nh& v&y, th& mà đã trên n&a th& k& qua, ch&a có m&t công trình nghiên c&u chân th&t, khách quan nào c&a các nhà khoa h&c trong n&c đũ c công b&! Ch&a có m&t tác ph&m ngh& thu&t, văn ch&ng nào c&a các nh&c sĩ, ho& sĩ, nhà điều kh&c, nhà văn, nhà th& ... trong n&c đi n t& l&i t&n th&m k&ch đũ y đau th&ng c&a Dân T&c! Ch&ng ph&i vì gi&i trí th&c sáng t&o n&c ta thi&u ng&i có tài, có tâm, mà ch& vì ngay sau C&i cách Ru&ng đũ t các “lãnh t&” c&ng s&n đã coi đó là m&t trong nh&ng đũ tài c& m k& không ai đũ c đũ ng đũ n. Cái tabou kh&c nghi&t này thì đ&ng quan ch&c c&a ch& đũ c&c quy&n ngày đêm canh gi& nghiêm ng&t mãi cho đũ n ngày nay!

H&i đũ u cu&c “đũ i m&i”, cu&n “Ác M&ng” c&a Ngô Ng&c B&i ch& m&i d&ng l&t nh& qua chuy&n “c&i cách”... Mãi đũ n g&n đây, đũ u th& k& 21, m&i l&c đ&c xu&t hi&n vài cu&n ti&u thuy&t đũ c&p th&ng đũ n đũ tài c& m k& đó. Cu&n “Ba Ng&i Khác” c&a Tô Hoài, hoàn thành t& năm 1992 nh&ng ch&t v&t mãi đũ n năm 2006 m&i đũ c xu&t b&n. Cu&n “N&c M&t M&t Th&i” c&a Nguy&n Khoa Đ&ng s&p xu&t b&n thì b& c&m ngay t&c thì và cu&n “Th&i C&a Th&nh Th&n” c&a Hoàng Minh T&ng v&a in xong, ch&a k&p phát hành thì s& sách in đã b& Đũ ng ra l&nh thu h&i đũ nghi&n làm b&t gi&y!! M&t hành đũ ng man r&, ph&n văn hoá c&a b&n T&n Thu& Hoàng th&i nay!

Ng&i vi&t nh&ng dòng này đã ph&i s&ng su&t qu&ng th&i gian “long trãi lã đũ t” r&t kinh hoàng, đũ y bi th&ng, đũ y máu l&, đũ y ch&t ch&c, đũ y tàn phá, đũ y “l&a đũ i cu&ng đũ n” ...

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩt” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Đã nhiĩu lĩn đĩ hĩi nghiĩ vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩt, đĩĩ c nghe “Bác Hĩ vĩ đĩi” và “Anh Cĩ Trĩĩng Chinh” huĩn thĩ vĩ “Cĩi cách Ruĩng đĩt”, “Chĩnh đĩn Tĩ chĩc”, vĩ “phĩng tay phĩt đĩng quĩn chúng”... Đĩ tĩng chĩng kiĩn nhiĩu cuĩc đĩu “đĩ a chĩ cĩĩng hào ỏc bả” ỏ Bĩc Ninh, Hĩng Yĩn, Hà Đĩng. Cĩng đĩ tĩng đĩ làm nĩ a đĩt “cĩi cách” ỏ Thỏi Bĩnh, giĩ a chĩng thĩ Thành uĩ xin vĩ Hà Nĩi đĩ nhĩn trỏch nhiĩm lĩnh đĩ o cĩng tỏc “sĩ a sai cĩi cách” ỏ Ngoĩi Thành Hà Nĩi.

Cĩi cách Ruĩng đĩt quĩ là mĩt cú đĩy mĩnh làm ngĩĩi viĩt thĩc tĩnh, đỏnh giỏi lĩi Đĩng Cĩng Sĩn và cỏc “lĩnh tĩ” cĩ a Đĩng, cĩng nhĩ nhĩn lĩi con đĩĩng mĩnh đĩ đi... Đĩ là khĩi đĩu cho mĩt quỏ trĩnh đĩu tranh, đĩn vĩt, đũ đĩn đĩ cĩ đĩĩc mĩt nhĩn quan mĩi, tĩ duy mĩi, cuĩi cĩng đĩn đĩn viĩc rĩi bĩ Đĩng Cĩng Sĩn. Chĩnh vĩ thĩ, ngĩĩi viĩt biĩt rĩ nĩi đũu khĩ cĩ a bả con nĩng đũn, vĩ cĩng thĩng cĩ m vĩi cỏc nĩn nhĩn cĩ a Cĩi cách Ruĩng đĩt và nĩng lĩng mĩng mĩi đĩĩc thĩy nhĩng tỏc phĩm vĩn hĩc nghiĩ thuĩt chĩn thĩt mĩ tĩ vĩ sĩ kiĩn lĩ ch sĩ đũu thĩĩng nỏy.

Thĩ rĩi, hĩi nỏm 1996, tĩ đĩc biĩt cĩ m đĩng khi lĩn đĩu tiĩn đĩĩc cĩ m trong tay tĩp copy bĩn thĩ o tiĩu thuyĩt “Ba Ngĩĩi Khỏc” cĩ a Tĩ Hoỏi. Tĩ thĩ m cĩ m ỏn nhỏ vĩn Tĩ Hoỏi đĩ giỏng mĩt đĩn mĩnh vỏo cỏi tabou kĩ quỏi cĩ a Đĩng đĩ hẻ ra cho đĩc giĩ biĩt đĩĩc phĩn nỏo sĩ thĩt vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩt. Ờng là nhỏ vĩn lỏo thỏnh cĩ tĩn tuĩi ỏ nĩĩc tỏ nỏĩ cỏi gĩĩng sỏng cĩ a ờng sĩ cĩ vĩ nhiĩu ngĩĩi khỏc nỏi theo.

Đĩc xĩng, tĩ đĩ a “Ba Ngĩĩi Khỏc” cho mĩt ờng bĩn giỏ xem. Ờng tỏ đĩc kĩ lĩ m rĩi gĩp tĩ, ờng bĩc bĩi phỏn: “Viĩt vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩt mỏ Tĩ Hoỏi chĩ kĩ vĩ bả thĩng Đĩi bả lỏng nhỏng ỏ y thĩ khĩng đĩĩc! Phĩi nỏĩ đĩn “Ba Ngĩĩi Khỏc” cĩ!”

Tĩ hĩi lĩi: “Lỏ ai?” Ờng đỏp: “Ai nĩ a? Lỏ Bác Hĩ vĩ đĩi, Bác Mao cĩng vĩ đĩi và Cĩ Xĩt cỏng vĩ đĩi! Chĩnh bả ờng đĩu nĩu ỏ y đũ bỏy rỏ cỏi chuyĩn “cĩi cách” ỏ nĩĩc tỏ”.

Tĩ nỏĩ: “Anh nỏĩ cĩng đũng thĩi! Khĩng cĩ Cĩ Hĩ và Đĩng Cĩng Sĩn, và Cĩ Hĩ khĩng đĩ xin “chĩ thĩ” Cĩ Xĩt, khĩng xin phẻp Cĩ Mao cho rĩĩc đũn cĩ vĩn Tỏu sỏng thĩ chĩng cĩ chuyĩn “cĩi cách” khĩng khiĩp nỏy”.

Anh tỏ hỏng lĩn: “Đĩ là nỏĩ hỏng trĩn. Cĩn đĩĩi mĩt bĩc thĩ “Ba Ngĩĩi Khỏc” là “Anh Thĩn” (Trĩĩng Chinh), sỏ đĩi là Nỏm đĩ nhĩn nhĩĩng đĩng sỏu Bỏ Đũn, rĩi đĩn thĩng chỏ Hĩ Viĩt

Thĩng và “Anh Lành” (Tĩ Hĩu) “nhĩng đĩ chĩng lành” (7).

Tĩ hĩi: “Tĩ Hĩu thì có liên quan gì đĩn? Lão ta không có chân trong Ủ ban Cĩ cách Ruĩng đĩ Trung ĩĩng mà”.

Anh ta đáp: “Thĩ anh không biĩt à, y là kĩ “gác cĩng” tĩ tĩĩng cũa Đĩng ta. Y phĩ trách công tác tuyên truyĩn cho chĩn đĩ ch “cĩ cách” đĩ y. Chính y đã đánh tĩ bĩ Trĩn Bá Xá chĩ vì cái truyĩn ngĩn chân thĩ t “Anh Cò Lĩm” đĩng trên tĩ p chí “Tĩ Quĩc” hĩi tháng 1 năm 1956, y buĩc cho tác giĩ nhĩng tĩ “chĩ t ngĩĩ”, nhĩ có tĩ tĩĩng phĩ đĩng cũa giai cũp đĩ a chĩ, chĩng phá chính sách Cĩ cách Ruĩng đĩ t! Ban biên tĩ p “Tĩ Quĩc” cũng đĩu đĩng vì y. Rĩ đĩn khi Hà Minh Tuĩn cho ra cũn “Vào Đĩi” có đĩng chi mĩ y đĩn chuyĩn “cĩ cách” đĩu mà y và lão (Nguyĩn Chí) Thanh xúm vào đánh cho tĩ bĩ, kĩ luĩ t tũm lum. Cũng chính y đã tung ra nhĩng câu thĩ sũc mùi đao phĩ đĩ kĩch thêm đĩu óc hĩu sát cũa các Đĩi cũi cách. Anh còn nhĩ không?” Rĩ anh ta đĩc vanh vách:

“Giĩ t, giĩ t nĩ a, bàn tay không phút nghĩ,
Cho ruĩng đĩng lúa tĩ t, thuĩ (8) mau xong,
Cho Đĩng bĩn lĩu, cũng rĩ p bĩĩc chung lòng,
Thĩ Mao Chĩ tĩ ch, thĩ Xĩt-ta-lĩn bĩ t đĩĩ t”...

Chuyĩn phiĩm đĩm cũa hai ông bĩn giĩ chúng tĩ còn dài. Nhĩng, nói chuyĩn nghiĩm chĩnh thì phĩ công nhĩn là Tô Hoài đã bĩ t chĩp tabou, đĩ cũp đĩn mĩ t đĩ tài “rĩ t nhĩ y cũm”, và vĩi vĩn tài cũa mình ông đã tĩ o nĩn mĩ t cũn tĩu thuyĩ t khá hĩp đĩn. Ông đã vĩ lên rĩ t rĩ nét hình ĩnh ba “anh Đĩi” cũi cách – đĩi trĩĩng Cĩ, đĩi phó Bĩi kiĩm chĩnh án và mĩ t cán bĩ Đĩi tên Đĩnh. Cĩ ba gã này mĩi tên mĩ t vĩ nhĩng đĩu có tính ĩu manh, đĩu hám quyĩn ĩc, đĩu đĩi trá, ham gĩi, dĩm đĩng và không gĩm tay trĩĩc tĩi ác.

Tác giĩ đã mĩ t rĩ t “ĩn tĩĩng” nhĩng cũnh hoang dĩm, quĩn dĩm cũa ba “anh Đĩi” vĩi các cũ “rĩ chuyĩi” bĩn cũ, vĩi các nĩng dĩn quĩn... tĩ o nĩn mĩ t cũm giĩc tĩ m ĩm cũa ngĩĩi đĩc đĩi vĩi mĩ y tên này. Tuy nhiĩn, ngĩĩi đĩc tinh ý thĩ y rĩ rĩng Tô Hoài dù đã đĩng đĩn đĩ tài Cĩ cách Ruĩng đĩ t nhĩng ĩĩi tránh nĩ, không dĩm phĩi bĩi thĩ c chĩ t và nguĩn cũn tĩn thĩ m kĩ ch cũa Dĩn Tĩc đã đĩĩn ra trong ĩĩch sũ.

Đĩc giĩ chĩ đĩi rĩ t nhĩu ĩ mĩ t nhĩ văn cũ tĩ m cũnh Tô Hoài, nhĩ văn đã tĩng tham giĩ hai đĩ t Cĩ cách Ruĩng đĩ t, làm đĩi phó ĩĩi kiĩm chĩnh án Đĩi cũi cách, hĩ hĩ vĩng đĩĩc thĩ y tĩ ngĩi bĩt cũa ông hĩĩn lên mĩ t bĩc tranh toĩn cũnh đĩ sũ, chân thĩ t vĩ cũc đĩ o ĩĩn khĩng khiĩp này. Nhĩng, đĩc xong “Ba Ngĩĩĩi Khĩc”, đĩc giĩ vĩn chĩ a thĩ y đĩĩc toĩn bĩ sũ thĩ t, “sũ

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đũ t” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thủ t trãi n truỹ ng” không che đũ y.

Ngũũĩ đũ c bàng hoàng nghĩ rũ ng lũ nào chũ vì ba cái thũ ng khũ n nũ n này mà mũ i sũ trong xã hũ i đũũ i thũ i “dũn chũ cũ ng hoũ” lũ i đũ o lũ n tũng phũo đũ n nhũ thũ ỹ?

Thũ thì ai cho chúng nó cái quyũ n “nhũ t Đũ i nhũ Trũ i” đũ chúng nó tác oai tác quái làm nhũ ng chũũ n “long trũ i lũ đũ t” nhũ vũ y? Ai đũ vũ ch đũũ ng chũ lũ i cho chúng, ai đũ “phũng tay” cho chúng làm “cũch mũ ng long trũ i lũ đũ t”, làm loũ n xũ cũ mũ t vũng nũng thũn nhũ vũ y? Ai đũ đũ kích đũ ng chúng “Giũ t, giũ t nũ a, bũn tay khũng phũt nhũ” đũ cho chúng thũ ng tay tũn sũt dũn lũnh khũng chũt xũt thũũ ng? Ai? Ai??

Nhiũ u ngũũĩ cho rũ ng Tô Hoũ i là đũ ng viũn cũ ng sũ n, mũ t cũn bũ quan trũ ng cũ a Đũ ng trong lũnh vũ c vũn hũ c, mũ t nhũ vũn-con cũ ng cũ a chũ đũ, ông mũũ n sũ ng “trũn” vũ i Đũ ng nũn dù cũ đũ cũ p đũ n Cũ i cũch Ruũ ng đũ t, nhũ ng ông đũ hũ t sũ c gũũ ng nhũ, cũ lũi cũu chũũ n sang mũ t hũũ ng khũc. Đũ n cũ t cũ a tiũ u thũũ t, tũc giũ “chũ” Đũ i trũũ ng cũ chũ y vũo Nam đũ u hũng đũ ch vũ bũ “quũn tũ” giũ t... thì cũng làm cho ngũũĩ đũ c lũ c hũũ ng hũ n nũ a, đũũ ng nhũ “Mũ Nguũ” cũ dũnh lũũ gi đũ n nhũ ng chũũ n xũ u xũ, nhũ ng đũũ u mũn rũ, nhũ ng đũ o lũ n xã hũ i khũ ng khiũ p hũ i Cũ i cũch Ruũ ng đũ t. Cũ nhiũn, cũch cũ t cũ u cũ t trũũ n, hũ cũ u tũnh tiũ t là quyũ n cũ a tũc giũ, nhũ ng đũ c giũ cũ quyũ n đũũ hũ i tũc giũ phũ i làm sũng tũ sũ thũ t cũ a nhũ ng tũ i ỏc tũy trũ i.

Cũ n “Nũũ c Mũ t Mũ t Thũ i” cũ a Nguyũ n Khoa Đũng vũ cũ n “Thũ i Cũ a Thũnh Thũ n” cũ a Hoũng Minh Tũũ ng tũ cũng đũũ c đũ c khũ sũ m bũ n photocopy tũ trong nũũ c gũ i rũ.

Sũ đũ ít lũũ, mũ t ngũũĩ bũ n thũn trong nũũ c gũ i cho cũ n “Thũ i Cũ a Thũnh Thũ n” cũn thũ m mũũ mũ c. Đũ là mũ t trong nhũ ng cũũ n mũ mũ n “lũ t lũũ i” thũ hũ i cũ a nhũ nũũ c! Đũũ đũng nũũ lũũ đũy là cũ hai nhũ vũn Nguyũ n Khoa Đũng vũ Hoũng Minh Tũũ ng đũũ rũ t cũn đũ m “xũng xũo” vũo đũ tũ cũ m cũ nũy. Hũ khũng ngũ n ngũ i mũ tũ rũ nũt thũ m cũ nh cũnh hoũng cũ a nũng thũn trong thũ i cũ “cũ i cũch”.

Tũy nhiũn, đũ c giũ vũ n cũ m thũ y đũũ chũ cũn gũũ ng nhũ, trũnh nũ, dũ đũ t, mà đũ là đũũ u đũ hiũũ, vì cũc tũc giũ đũng sũ ng đũũ i cũ đũ cũ c quyũ n khũ c ngũũ t, lũũ i gũũ m “chũyũn cũnh” lũũn lũũn lũũ ng trũn đũũ... Hũ n nũ a, nhũ ng ai đũ tũ ng sũ ng trong thũ i cũ “cũch mũ ng long trũ i lũ đũ t” cũng đũ nhũ n thũ y là hai tũc giũ chũ yũ u chũ đũũ c ngũe cũ lũ i nhũ ng cũ nh khũ ng khiũ p

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cũn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thĩ i “cũ i cĩch” chĩ chĩ a thĩ t sũ sũ ng trong đĩ, nĩn cĩ nhĩ ng chĩ phĩ n ỏnh khĩng thĩ t sỏt thĩ c tũ, dũng lũ i ỏn tiũ ng nĩ khĩng phĩ i thuũ c vũ thĩ i ỏy. Riĩng Hoỏng Minh Tũũ ng cĩn đĩ xa hũ n thĩ i “cũ i cĩch”, ỏng đĩ mũ rũ ng khũng cũ nh xũ hũ i ra cũ giai đũn sau nũy, muũ n giũp đũ c giũ thũ y rũ tĩnh liĩn tũ c cũ a cũ mũ t thũ i đũ i lũ ch sũ. Đũ lỏ mũ t ý đũ nh rũ t tũ t, nhĩ ng vĩ mũ rũ ng quỏ nĩn phĩ n sau cũ a tiũ u thũy t “Thũ i Cũ a Thỏnh Thũ n” hũ i bũ loỏng.

Cĩn tiũ u thũy t sũ p ra mũ t ngũũ i đũ c nay mai, cuũ n “Ngỏy Long Trũ i Đĩm Lũ Đũ t” cũ a Trũ n Thũ Nhân mỏ tũ vũ a đũũ c xem bũ n thũ o mũ i tũ trong nũũ c “vũũ t biĩn” ra ngoỏi thĩ chũ yũ u tũ p trung phĩ n ỏnh cuũ c Cũ i cĩch Ruũ ng đũ t mũ t vũng thuũ c tũ nh Thanh Hoỏ. Nhĩ ng qua nhĩ ng mỏn “cũ i cĩch”, qua chũyũ n kũ cũ a cỏc nhũn vũ t, đũ i lũc tỏc giũ cũng nhũ nhỏng đũ ng đũ n nhũ ng chũyũ n vũ sau, chũyũ n “hũ u cũ i cĩch”.

Tỏc giũ lỏ mũ t ngũũ i đũ sũ ng trong cuũ c, cũ m nhũ n sỏu sũ c nũ i đũu cũ a nhũn dũn vỏ dũng cũ m phĩ i bũy sũ thũ t kinh hoỏng trĩn nhũ ng trang viũ t. Tũ i vũ n lỏ “dũn” Khu Bũ n (9), cũ đũ p qua lũ i, quen biũ t vũng đũũ c mũ tũ trong truyũ n, biũ t rũ cỏc “vũ” mỏ dũn đũ a phũũ ng coi lỏ “hung thũ n cũ i cĩch”, nhũ Hũ Viũ t Thũ ng, Đũ ng Thĩ, Chu Vỏn Biĩn...

Ngỏy cũ vỏ i nũ n nhũn trong truyũ n tũ cũng đũ tũ ng nghe tĩn, vĩ tỏc giũ giũ tĩn thũ t. Cĩn mũ t sũ nhũn vũ t khỏc tũ i hũ i ngũ ngũ lỏ mĩnh đũ nghe đũu đũ y, cũ lũ vĩ lý do tũ nhũ nỏo đũ tỏc giũ đũ đũ i tĩn chũt ỏt chỏng. Cho nĩn tũ i rũ t xũc đũ ng khi đũ c nhũ ng trang viũ t đũũ m đũ y nũũ c mũ t trong “Ngỏy Long Trũ i Đĩm Lũ Đũ t”.

Tũ i cũ thũ khũ ng đũ nh rũ ng cuũ n tiũ u thũy t nũy cũ a nhũ vỏn Trũ n Thũ Nhân đũ đũ a trĩn “ngũũ i thũ t viũ c thũ t” mũ tũ sũ kiũ n kinh hoỏng đũng nhũ nỏ đũ diũ n ra, khĩng chũt dũ đũ t, e ngũ i, khĩng chũt gũũ ng nhũ. Cũ thũ đũ c giũ trũ tuũ i ngỏy nay khi đũ c nhũ u cũ nh tũũ ng hũ t sũ c lũ lũng, kũ đũ, quỏ đũ n, rũng rũ n quỏ sũ c tũũ ng tũũ ng, thĩ khĩng thũ nỏo hiũ u nũ i lỏm sao trong cuũ c sũ ng đũ cũ thũ diũ n ra nhũ ng đũ i u nhũ thũ đũũ c, đũm ra nghi ngũ tĩnh chũn thũ t cũ a truyũ n. Nhũ ng, than ỏi, nhũ ng chũyũ n quỏ đũ n nhũ thũ hũ i đũ thũ t sũ đũ diũ n ra vỏ diũ n ra ỏ nhũ u nũ i!

Cũ nhiĩn, đũ lỏ tiũ u thũy t thĩ tỏc giũ phĩ i hũ cũ u. Đũ i u hũ cũ u nũ i bũ t nhũ t lỏ Trũ n Thũ Nhân đũ dũng “nhũ ng ngũũ i ỏm” cũ a thũ giũ i Bĩn ỏ y đũ kũ chũyũ n thũ t, rũ t thũ t cũ a thũ giũ i Bĩn Nũy. Tỏc giũ dũng lũ i hũ cũ u đũ vĩ... “Chũ t thũ t rũ i/ mũ i đỏm nĩi/ Vỏ Nĩi Thũ t!” (Khũc Đũ o Đũ u). Lũ i hũ cũ u nũy gũ n vũ i tĩn ngũũ ng dũn gian, gũ n vũ i đũ o Phũ t, đũ đũũ c đũ i chũng chũ p nhũ n. Cũ lũ lũ i hũ cũ u nũy cũng khĩng xa khoa hũ c lũ m khi gũ n đũy cỏc nhũ vũ t lý hũ c hiũ n đũ i đũ phỏt hiũ n ra “vũ t chũ t đũn”...

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lđ đđ t” của Trn Th Nhân

Tác Giả: Nguy n Minh C n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Nhng, đi u quan trng đáng nói là tác gi s đng l i h c u này th t nhu n nhuy n đ n m c ng i đ c th y m i s ki n, m i tình ti t trôi ch y r t t nhiên, và câu chuy n r t đau th ng l i cu n hút m nh tâm trí ng i đ c t đ u đ n cu i sách. Chính nh l i h c u này tác gi đã mô t đ đ c r t chân th t n i tâm các n n nhân c a nh ng “Ngày Long Trãi Đêm L Đ t” n a th k tr c. Trong m t lá th g i b n, tác gi tâm s : khi vi t ti u thuy t này, tác gi có c m giác r t th t r ng m i l i nói, m i s ki n... trong tác ph m là do chính ng i âm đng hành, nh p vào tác gi mà k l i.

Đ c “Ngày Long Trãi Đêm L Đ t”, tôi c m nh n r ng Trn Th Nhân đã th c hi n đúng thiên ch c cao quý c a ng i c m bút đ không t nh t mình trong cái “chu ng v n” tù túng, ng t ng t v i đ lo i ý th c h Mác-Lê, đng tính, ch nghĩa hi n th c xã h i ch nghĩa... v v n, nh m nhí, không t ép mình ph i đi theo “l ph i” c a k c m quy n, ông m i có th sáng t o nên m t thiên ti u thuy t – nói theo t ng th i th ng trong n c – sáng giá nh v y. Sáng giá c v tính chân th t, c v m t văn ch ng.

Bút pháp c a tác gi bình đ mà táo b o, tr m tĩnh, nh nhàng mà da di t, xoáy sâu vào lòng ng i đ c. L i vi t hình nh, bóng b y, n đ đôi khi xen vào nh ng tri t lý sâu xa. Gi ng v n hóm h nh, châm bi m, hài h c, trào l ng gây h ng thú dù b c tranh toàn c nh th t vô cùng m đ m.

Có nh ng câu nói th t thà, th ngây c a nhân v t l i r t thâm thúy, nêu lên đ đ c th c ch t c a nh ng v n đ l n. Ch ng h n, câu nói m c m c c a Thu Đ ng, m t nhân v t n : “Ông ch ng yêu quý c a em có l n b o Bác Mao vi t k ch b n. Nhà Hát tu ng Thiên An Môn đi n tr c, r i đ a sang Ba Đình Hà N i... Ta c th mà làm theo Tàu...”. Suy cho cùng, câu nói đó ph n ánh s th t n a th k tr c và c s th t ngày nay, và c nh ng gì r t đng cay cho Đ t N c, cho Dân T c ta n m đng sau s th t kh n n n đó n a! Đúng th , nh chúng ta đ u bi t, chính s th n ph c, qu lu đ n hèn và s l thu c nh c nh c a k c m quy n c ng s n đ i v i “Thiên tri u Đ ” n a th k tr c và c ngày nay đã gây cho Đ t N c ta bi t bao tai ách, k c vi c m t đ t, m t bi n, và hi n đang đ t Dân T c ta tr c hi m ho m t n c rành rành!!

Cái nhìn c a tác gi đ i v i nông dân trong truy n r t công b ng: trong khi mô t nh ng “r chu i” g i là “b n c ” có tính l u manh, tham lam, đ c ác, vô n vô nghì, gieo oan giá ho cho ng i ngay, ông l i đ a lên hình nh nh ng ng i nông dân hi n lành b Đ i ép bu c ph i mi n c ng “t đi u” đ “đ u tr c” theo l i m m c a Đ i, nh ng sau l ng Đ i h v n lén lút, th m l ng giúp đ cho ng i b oan. H i đó mà dám làm nh v y thì th t là li u lĩnh, nh ng l ng tâm thô thúc h ph i hành đng theo tính ng i, theo tình ng i, b t ch p hi m nguy.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đật” của Trần Thế Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Khác với mỹ tự của thi u thuyết viết về Cách Cách Ruợng đật mà nhiều người đã biết, như “Ba Ngươi Khác” của Tô Hoài, “Nợ c Mọt Mọt Thúi” của Nguyễn Khoa Đăng, “Thúi C của Thánh Thúi” của Hoàng Minh Tấn, của “Ngày Long Trãi Đêm Lữ Đật” của Trần Thế Nhân không chỉ phải bày rõ nét những tác hại trong Cách Cách Ruợng đật, mà còn khéo léo vẽ lên bức tranh đàng hoàng nét đẹp đàng đàng những đật tình ý có thể liên tưởng những ra đật c b mặt thúi của những thúi phẩm chính đã gây ra tác hại.

Nhà văn mở đầu thiên thi u thuyết của mình bằng mỹ tự ngắn gọn là câu chuyện bi thảm của nàng cung phi thúi xa. Những chuyện xa lạ phải bóng dáng mặt nàng “cung nữ” thúi nay – thúi “dân chúng công hoà” – cùng với “Đật Vua” và viên “Thúi ng Thúi” đật quy định của cũng thúi nay... Hoá ra, “khúc cung oán” thúi nay là những người, ai oán, bi thúi ng, thúi thúi m h n nhiều so với “Cung oán Ngâm Khúc” thúi của Ôn Như Hầu Nguyễn Gia Thiúi! Là mỹ tự của những làm những đật c c m thúi d đàng ng nhúi t n thúi m k ch đật máu l c của mọt con người bé nhỏ, y u t là mỹ tự của cho c mọt lo t thúi m k ch tri n miên của nhân dân...

Chúng phải những nhiên mà trong truyện tác giả đã nói rõ tác của “Đật Vua” «trúi u nhà Nguyễn»: «Năm y Ngươi đã 66 xuân». Năm y năm 1955 là năm xảy ra cuộc Cách Cách Ruợng đật ở huy n Nga S n t nh Thanh Hoá đật tính, thì năm sinh của “Đật Vua” thúi nay nh m đúng vào năm 1890. Mọt chi tiết khác – «Sáu năm trước, Trúi đình đã x chém ngang lợng mọt viên quan tợng kho. Dúi y là công thúi, đã tợng theo gót chân Thiên Tợng xông pha nỉ lam chúi ng ngàn trùng, vào ra trong máu lợa, tên khuy n nhỏ đật y tợng hoang dâm vô đật này đã bi n thúi công qu và xài phí tài s n vúi ng qu c đật cung phúi ng tợng c c xỉ xa hoa của h n....» – hoàn toàn ăn khớp với s ki n ngày 5 tháng 9 năm 1950, viên Đật tá Trần D Cháu, C c tợng C c quân nhu của Quân đật Vi t Nam Dân chúng công hoà b x tợng theo lợng nh của “Đật Vua”, vì tên này đã ph m tợng tham ô lãng phí, lợng của công đật tợng chúi c đật c xỉ xa hoa của y. V án này xảy ra đúng sáu năm trước của Cách Cách Ruợng đật ở Thanh Hoá hỉ năm 1955 mà tác giả đã mô tợng.

Giống với của “Đật Vua” «trúi u nhà Nguyễn» nói về mình với nàng cung nữ – “Lòng Trúi m nợng mọt nỉ thúi ng đau. Khanh có biết chăng? Trúi m thúi ng nhúi ng con dân c m chúi a đ no, áo chúi a đ m, búi y tợng l n lên chúi a đ c c p sách tợng tợng ng... Đật n c ngàn năm lợng n l c chinh chi n; may Trúi cho còn lỉ đ c ít ngày thái bình yên vui...

Vậy mà nay người bang quay trở lỉ xâm chi m, c t chia. Chi n tranh lỉ tợng n nỉ chi n tranh. Nghe tiếng sủi khóc, lợng tiếng gió than, lòng Trúi m càng nỉ xót xa. Trăng càng sáng, n c non xinh đ p càng tang thúi ng, lòng Trúi m càng nợng nỉ lo cho dân, chua xót nỉ m đau cho xỉ s . Trúi làm sao nh m mọt ng y n?...» – sao mà giống giống gi n gi n vẫn trong «Nhúi ng Múi Chúi n V Đật Ho t Đ ng ... » của... Trần Dân Tiên đ n thúi!

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Đĩ là vài chi tiĩt vĩ “Đĩ c Vua”. Cĩn vĩ nĩng cung nĩ thĩ i xĩ a thĩ nhĩ ng nét chĩ m phá rĩ t nhĩ , nhĩ «cĩ áo mĩu xanh chĩm kiĩ u bĩ ba khĩng cĩ tũ, cĩ vĩy đĩ t thĩ cĩ m dũi sĩt đĩ t», «vĩ đĩ p sĩ n dũ thĩm u», «giĩ ng nĩi cĩ a đĩn bĩ phĩĩ ng Bĩ c»... lĩm ngĩĩ i đĩ c đĩ nhĩ n rĩ đũy chĩnh là cĩ thĩn nĩ miĩ n nũĩ, mĩ t đĩĩ hĩ rĩ ng Viĩ t Bĩ c, thĩ m chĩ ngĩĩ i am hiĩ u cĩ thĩ đĩĩn đĩĩ c cĩ hĩ tĩn cĩ «cũng nĩ» bĩ t hĩ nh thĩ i nĩy. Ngĩy cĩ cĩ kĩ t cĩ c đĩ y bĩ thĩĩ ng cĩ a nĩng trĩng trũyĩn khĩng thĩ khĩng lĩm cho tĩ lĩĩn tĩĩ ng đĩn cĩ chĩ t tĩ c tĩĩ i đĩ y oĩn ngĩĩ t cĩ a ngĩĩ i «cũng nĩ» thĩ i «đĩn chĩ cĩ ng hoĩ» mĩ cĩ em cĩ a nĩng đĩ kĩ lĩĩ cho ngĩĩ i chĩ ng chĩ a cĩĩ i cĩ a cĩ...

Ngĩĩ i viĩ t nhĩ ng đĩng nĩy cĩ m thĩ y đĩĩ ng nhĩ nhĩ ng chĩ , nhĩ ng cĩu sũ đũy trĩng trũyĩn cũng nhĩ m vĩo mĩ t hĩy nhĩ ng đĩ i tĩĩ ng cĩ thĩ nĩĩ đĩ: ... “Tĩĩ ĩc bĩn Quĩ Thĩn vĩi/chĩ ng chĩ t đĩ nh Muĩn Nĩm!” ... “Nhĩ ng cĩi gĩ trĩi phĩ n vĩi Tĩ Nĩĩn/dũ bĩy cĩ cĩ cĩng vĩ tĩ xĩy đĩ p/thĩnh đĩ u lĩũ Nũĩ Thĩp/rĩ cĩng cĩ ngĩĩ rĩ tĩn đĩ sĩ p!/Chĩ cĩ n nĩĩ oĩn khĩ c cĩ a mĩ t ngĩĩ i đĩn bĩ/ngĩy thĩ chĩn thĩ t/cĩng đĩ gĩp phĩ n vĩo tĩĩn tĩn cĩ ĩc Ngĩĩ p/cĩ a mĩ t Quĩ Vĩĩ ng Chĩ Lĩnh Chĩ Thĩnh Chĩ Thĩn!” (Khũc Đĩ o Đĩ u),... hĩy«lĩ lĩ ng.

Bĩ ng nĩĩn hĩ ng hĩe tĩĩ ng ĩĩ đĩ vĩ ng lĩn:

“Đĩ i là sĩn khĩ u cĩ a nhĩ ng tĩ n bĩ hĩi kĩ ch. Bĩ n ngĩn nĩm lĩ ch sĩ , cĩi ngĩĩ i đĩng kĩ ch tĩi bĩ đĩ u ngĩ nhĩ t là ĩĩ cĩc cĩn cĩ bĩĩ t khĩng? Nĩĩ kĩi kĩi! Cĩc cĩn khĩng thĩ y sũ? Kĩi phĩ i cĩĩ i, nĩ cĩĩ i; lĩc cĩ n khĩc, nĩ khĩc. Cĩ y nhĩ thĩ t. Vĩ sĩn khĩ u ngĩ p trĩn mĩu, nĩĩ c mĩ t.

Nĩ là ngĩĩ i, chĩ là ngĩĩ i thĩi. Vĩ y mĩ ma xũi quĩ khĩĩn thĩ nĩĩ, ĩĩ cũng cĩi nĩ là Chĩ Thĩn, Chĩ Thĩnh?... ” (Chĩĩ ng 5)... hĩy lĩĩ cĩ a Thuĩ Đĩĩ ng nĩi vĩi Mĩi Dũy Vĩ: «Bĩc ĩĩ! Hĩĩ cĩn ĩ Bĩn Nĩy, đĩ u nhĩ u khĩ sĩ ng lĩĩng nhĩĩng bĩ y bĩ , chĩu vĩ n ĩn nĩi thĩ t lĩĩng khĩng chĩt giĩ trĩ. Chĩ Uyĩn khĩng am hiĩ u đĩ i sĩ ng xĩ hĩ i bĩ ng chĩu đĩu. Chĩu bĩĩ t rĩ, cĩi lĩ tĩ phĩng tĩ đũy là thĩ n thĩnh, chĩ ng cĩ đĩ a nĩĩ đĩĩng đĩĩ c gĩ i là ngĩĩ i, tĩĩn mĩ t bĩ n chĩ mĩ, quĩ sĩ , đĩ bĩ que xĩ lĩ cĩ!» (Chĩĩ ng 45).

Đĩ c bĩĩ t là tĩc giĩ đĩ dĩnh cĩ chĩĩ ng 41 đĩ mĩ tĩ cũc hĩĩ ngĩ kĩ lĩ nhĩ trĩng giĩ c mĩ cĩ a Mĩi Dũy Vĩ , ngĩĩ i tĩ tũ cĩ a cũc Cĩĩ cĩch Rũĩ ng đĩ t, vĩ i «Hĩĩng Thĩĩ ng ngĩ trĩn Ngĩi Rĩĩ ng Đĩ».

«...- Muĩn tĩũ Bĩ hĩ!...

« – Tĩ khĩng phĩ i là Vĩ, chĩ ng phĩ i Tĩ ng Thĩ ng...

« – **Tĩ là Đĩ ng Chĩ Tĩn, Chĩ Lĩnh, Chĩ Thĩnh, Chĩ Thĩn, Chĩ...** (Đĩ c Vua kĩ p đĩ ng lĩĩ, sũyĩ nĩ a thĩ Ngĩĩ i nĩi thĩĩ mĩ t chĩ cĩ thĩ lĩĩ mĩĩn rĩ – ngĩĩ i viĩ t gĩĩ thĩĩ).

« – Tĩ đũy! Tĩ là ngĩĩ i nĩ bĩ c trĩng thĩnh cĩ a muĩn đĩn. Hĩy ngĩe vĩ trĩ lĩĩ nhĩ ng cĩu hĩ i cĩ a tĩ!»

Vĩ cũc đĩ i thĩ i bĩ t đĩ u giĩ a Mĩi Dũy Vĩ , ngĩĩ i tĩ tũ, vĩ i «Đĩ ng Chĩ Tĩn». Sũ kĩ bũ c tĩ i

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lều đọt” của Trần Thế Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

cho Mai Duy V< “Mi là th<ng đ<a ch< ph<n đ<ng, bán n<<c h<i dân... > và b<ng<<i t< tù này khéo léo, l< phép ph<n bác l<i, cu<i cùng <Đ<ng Chí Tôn> đ<u<i lý đã ph<i nói:

<...- Ta bi<t anh vô t<i, lòng anh trong tr<ng. Nh<ng... ta không th< c<u anh đ<<c. Mà cho dù ta có mu<n c<u anh, ban l<nh xu<ng thì đã ch<c gì qu<n chúng nhân dân ng<<i ta nghe cho? C<i c< th< ti – C<i cách Ru<ng đ<t là cu<c Cách m<ng l<n nh<t trong l<ch s< đ<u tranh giai c<p c<a dân t<c, mang t<m c< nhân lo<i... Trong c<n tr<i long đ<t l< này, sóng th<n Cách m<ng đang ào ào dâng cao, cu<n t<i, bánh xe l<ch s< đang lăn đi... Ai ng<<i b< cu<n trôi, nghi<n nát âu cũng là l< th<<ng tình. **Mi<n sao Cách m<ng Th< gi<i đ<t đ<<c th<ng l<i cu<i cùng!** (Ch< đ<m do ng<<i vi<t nh<n m<nh) Có m<t ng<<i ph< n< lòng đ< còn trong tr<ng t<t đ<p h<n anh, còn đáng th<<ng, đáng quý h<n anh < cách đây không xa l<m... M<t ng<<i đàn bà! Ta đau lòng nh<c l<i: M<t ng<<i đàn bà! (Ý nói bà Nguyễn Th< Năm chẳng?! – ng<<i vi<t ghi thêm) Anh đã nghe rõ ch<a? V<y mà ta cũng không c<u đ<<c! Mong anh thông c<m cho ta... >

Nói xong, <Đ<ng Chí Tôn v<t bi<n. Trong mây mù còn v<ng l<i ti<ng s<m r<n xa xa.

- Ta... không... th< ... c<u anh đ<<c!>....

Đo<n trích trên đây nêu b<t ý đ< sâu xa c<a Đ<ng C<ng s<n khi làm C<i cách Ru<ng đ<t không ph<i đ< cho <ng<<i cày có ru<ng> mà chính là đ< ch< nghĩa c<ng s<n th<ng l<i trên toàn Th< gi<i, đ<ng th<i nó v<ch tr<n cái nh<n tâm, lòng tàn ác cũng nh< s< đ<i trá c<a các <l<nh t< > c<ng s<n.

Có th< nói, trong văn ch<<ng đ<<ng đ<i th<t là hi<m th<y < các văn ngh< sĩ trong n<<c ta cái thái đ< đ<ng c<m, th<ng th<n phê phán nh< v<y đ<i v<i k< c<m quy<n toàn tr<.

*

Xin nói thêm r<ng, trong th< g<i b<n, tác gi< cho bi<t cu<n ti<u thuy<t “Ngày Long Tr<i Đêm L< Đ<t” đã đ<<c hình thành cách đây 10 năm, đ<<c tác gi< ch<nh s<a nhi<u l<n, nay coi nh< đã xong. Vì l<<ng tr<<c đ<<c r<ng khó có m<t nhà xu<t b<n nào < Vi<t Nam nh<n in tác ph<m này mà không ph<i gánh ch<u nh<ng r<i ro, nên tác gi< đã có ý đ<nh “b< t< khoá l<i”. Nh<ng, sau khi v<<t qua n<i s< chính mình, l<i g<p đ<<c “thi<n duyên”, tác gi< đã quy<t đ<nh cho “đ<a con tinh th<n” c<a mình xu<t ngo<i tìm đ<<ng t< do đ< k< l<i cho đ<ng bào trong và ngoài n<<c, cũng nh< cho toàn Nhân Lo<i bi<t nh<ng chuy<n hải hùng, kh<ng khi<p khôn cùng, nh<ng đau th<<ng, kh<nh<c ê ch< n<i Đ<a Ng<c tr<n gian mà ng<<i dân Vi<t Nam đã và đang ch<u đ<ng.

Cũng có th< ai đó nghĩ r<ng chuy<n C<i cách Ru<ng đ<t x<y ra đã h<n n<a th< k< r<i, k< l<i làm chi cho thêm đau lòng, nên quên đi thì h<n. Còn t<p đoàn c<ng s<n c<m quy<n đ<<ng th<i thì luôn mi<ng hô hào nhân dân “quên quá kh<, h<<ng t<i t<<ng l<i”. Đó là m<t th< đ<<n b<p b<m, m<t chính sách ngu dân th<c th< c<a k< c<m quy<n x<o quy<t. Vì m<t dân t<c quên quá kh< thì không bao gi< có t<<ng lai t<t đ<p c<!

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đẩu” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Vì lữ, quên làm sao đẩu c khi nãi oan kh c c a hàng tri u con ng i không h đ c gi i to , nó ng m sâu vào tim th c c a Dân T c đã trên n a th k r i? Quên làm sao đẩu c khi nh ng th ph m chính gây ra t i ác không b đ a ra ánh sáng, khi cái Đ ng gây ra t i ác không b v ch tr n, và Đ ng y l i không h sám h i và th s không tái ph m n a?

Quên làm sao đẩu c khi ngày nay gi a thanh thiên b ch nh t t p đoàn c ng s n c m quy n v n ngang nhiên t p t c dùng nh ng th đo n tàn b o th i C i cách Ru ng đ t đ đ i x v i nhân dân? Nh ng v c p đ o t ru ng đ t, nhà c a tr ng tr n, nh ng cu c “đ u t ” các nhà dân ch o ph ng, làng, nh ng cu c “làm vi c” c a công an v i tính cách sách nhi u, nh c m , hành h đ i v i các nhà trí th c dân ch b t đ ng chính ki n, vi c s đ ng b n c n bã xã h i, b n “xã h i đen”, gi ng nh “r chu i” h i “c i cách”, đ cùng v i công an “nhân dân” đánh đ p dã man các nhà tu hành, các giáo dân, Ph t t , tín đ Hoà H o, Tin Lành, Cao Đài, phá chùa, phá nhà th , đ p nát Thánh giá, xúc ph m t ng th , bao vây su t ngày đêm nhà c a các chi n sĩ dân ch không cho h đi l i làm ăn, bao vây kinh t không cho h sinh s ng bình th ng, ném đ đ b n th i tha vào nhà ng i dân... t t c nh ng chiêu th c đ c ác, đ ti n đó có khác chi th i C i cách Ru ng đ t?

Th m chí, l i xét x c a các toà án “nhân dân” ngày nay đ i v i các chi n sĩ dân ch , đ i v i thanh niên, trí th c yêu n c dám lên ti ng b o v ch quy n c a T Qu c thì có khác chi l i xét x c a các toà án “nhân dân đ c bi t” đ i v i các ng i b quy là “đ a ch , c ng hào” h i “c i cách”? V n cái l i bu c t i vụ kh ng, oan u ng, v n cái cách x đ c đoán, đ c tài c a “quan” toà, c tình tr n áp không cho b cáo đ c nói, th m chí công nhiên b t mi ng b cáo tr c toà, cái l i x mà b t b cáo ch đ c phép cú đ u nh n t i, không cho tranh cãi, còn ai dám ph n bác cáo tr ng thì “quan” toà hèn h tr thù b ng cách tăng m c án thêm nhi u năm tù!

Chính vì th chúng ta không có quy n quên, mà ph i nh , nh mãi cái bài h c đ ng cay c a th i C i cách Ru ng đ t đã qua. Nh không ph i đ tr thù ai mà đ cho chính mình b t ngu đ i, b t ngâ th , đ khôn thêm, c nh giác h n, dng c m h n và đ không còn b đánh l a, không còn b đề đ u c i c n a.

Ti u thuy t “Ngày Long Tr i Đêm Lữ Đẩu” ch c s giúp cho nh ng ai đ c nó s không quên mà nh mãi nh ng ngày đen t i, kh ng khi p c a th i qua đ tăng thêm ngh l c và quy t tâm đ u tranh cho m t t ng lai t i sáng h n, không còn bóng dáng nh ng k nhân danh ch thuy t này, ch nghĩa n , t t ng kia đ đ n, áp ch , hành h , th m chí gi t h i dân lành.

Có thể coi cuốn tiểu thuyết này là một đài tưởng niệm không gì phá vỡ nổi, một nén tâm hồn của người thắp nến sáng của tác giả Trãn Thũ Nhân thắp cho vong linh các nạn nhân của chế độ cộng sản cũ quyên toàn trái tim của ta! Đài tưởng niệm và nén tâm hồn đó làm ấm lòng người Bên Này cũng như Bên Này!

nhân dịp kỷ niệm Ngàn Năm Thăng Long
Viết thêm vài dòng ngày 31 tháng 5 năm 2010.

Ghi chú:

1/ Tôi kể hấp thụ ba của Quác Hái Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà khoá 1 (tháng 12 năm 1953), đã thông qua Luật Cải cách Ruáng đát, Chế độ chá Há Chí Minh đồng đác kháng đánh mát lán náa kháu háu “ngángái cáy cá ruáng” và tính chí nhân, chí nghĩa, hấp thụ tình của cuộc Cải cách Ruáng đát. Ông nói: “Luát cải cách ruáng đát của ta chí nhân, chí nghĩa, hấp thụ tình, chế độ nông là làm cho công nông, bình nông, trung nông á đángái cáy ruáng cáy, nháng đáng thái chiáu cá đángáng báo pháu náng, đáng thái chiáu cá đángáng báo đáa chá” (nguyên văn). Ngày nay, mỗi người đi du lịch yá rồi nói của “lãnh tụ” của ngángáng kiám Chá đángáng Nángáng khác nhau một trái tim và vác so vái thác tá và vác làm của nháng ngángáng của ngángáng! Thát đúng là “nói dzáy mà không phái dzáy”!

2/ Hái đó, nông dân chiếm trên 90 phần trăm dân số của nước ta.

3/ Trong báo cáo của Chế độ chá Há Chí Minh trước của Quác Hái đã nói rõ của chá chá có 5% dân số mà chiếm phần lớn ruộng đất nông thôn. Vì thế, trong Cải cách Ruáng đát, Đángáng chính thức quy định của chá trong dân số nông thôn là 5%. Tôi 5% đó của trên của số nào không ai biết, vì hái đó không há có một cuốn sổ tra nào về tình hình kinh tế, xã hội và ruộng đất mà nán Bác Việt Nam. Nhờ nhà phân tích cho ruộng đó là nhán đángáng chá quan của các “lãnh tụ” của ngángáng theo kiểu voluntarisme (duy ý chí). Cái 5% này đã gây ra biết bao oan khác cho ngángáng dân, vì các Đái Cải cách phái của số “đôn” nháng ngángáng lên “thành phần của chá” cho đángáng số!

4/ Sổ liệu này trích từ “Lách Sá Kinh Tế Việt Nam 1945-2000” gồm 3 tập, do Viện Kinh tế Việt Nam xuất bản tại Hà Nội – xem tập 2.

5/ Theo báo cáo của quyán lý Lao động nước ngoài của Việt Nam, năm 2008 có trên 500 ngàn người Việt đang lao động tại hơn 30 nước trên thế giới. Tôi năm 2005, Đài Loan, Nhật Bản, Hàn Quốc và Mã Lai bắt đầu nhán ngángáng Việt “xuát kháu lao động”. Báo cáo còn cho biết trong vài năm tới, số lao động “xuát kháu” có thể sẽ tăng lên đến một triệu.

6/ Theo tài liệu năm 2008 từ Văn phòng Kinh tế Văn hoá Đài Bắc tại Việt Nam, có khoảng 770 ngàn cô gái Việt Nam sang Đài Loan “làm... dâu”! Đáng chú ý là trong số đó, phần lớn miền Tây Nam Bộ (ván là vùng có cuộc sống trước năm 1975 đángáng đái sung túc) bán qua Đài Loan chiếm phần cao nhất so với các tỉnh thành trong nước. Báo chí một vài nước số tại cho biết nháng cô bé đánh đập, bán đói, bán buôn phác vụ sinh lý cho các gia đình hoặc bán cho các “đángáng” mãi dâm. Một số cô không chịu đángáng nháng nháng đã từ chối, hoặc phán ngángáng và bán đánh chết!

7/ “Anh Lành nháng đángáng lãnh” là một câu về tôi Tôi Háu liệu truyán trong giới văn nghệ sĩ hái ông ta còn sống, ám chỉ nháng vụ đàn áp tàn nhẫn trí thức, văn nghệ sĩ đángáng thái ông.

8/ Ý nói thuá nông nghiệp là nguán thu chính của chính quyền, đángáng áp dụng hái đó (từ năm 1951) ở nông thôn miền Bắc Việt Nam. Đây cũng là một câu ám chỉ nháng nháng đángáng nháng dân, vì

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguyãn Minh Cãn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thu đánh theo lĩi lũy tĩn, nghĩa là thu ho ch đũ c nhĩ u thì phĩ i nĩ p thu cao hĩn gĩ p bĩi. Nũ u không nĩ p đũ thu thì ngũĩ i nông dân bũ đày đũ đũ cách, thũ m chí bũ bũ tù. Và nũ u không muũ n bũ ũ tù thì nông dân đành phĩi mang trâu bò ra bán, hũ t trâu bò thì phĩi bán đũ n nũ trang, đũ vũ t trong nhà, thũ m chí cũ nhũ ng đũ đũ đũ trên bàn thũ, v.v... đũ nũ p thuũ. Nhũ ng cuũ c “bình dĩn tích” và “bình sũ n lũũ ng” nhũ m tính sũ lũũ ng thu ho ch đũ đũ nh mũ c thuũ chũ ruũ ng phĩi nũ p đũ u do cácũ đũ ng viên cũ ng sũ n mũ m cho các cũ t cán bũ n cũ nông “phát giác” đũ tũng mũ c thuũ lên và gán ép cho chũ ruũ ng nhũ m “đánh” vào lũ p ngũĩ i hũ u sũ n ũ nông thôn. Trong tácũ phũ m “Chuyũ n Làng Ngàyũ y” (xuũ t bũ n năm 2006), nhà văn Võ Văn Trũ c đũ mô đũ rũ t rõ nét nhũ ng cũ nh cũũ ng bũ c trũ ng trũ n nông dân đũng thuũ hũ i đũ.

9/ Liẽn khu Bũ n hũ i đũ có sáu đũ nh: Thanh Hoá, Nghũ An, Hà Tĩnh, Quũ ng Bình, Quũ ng Trũ , Thũ a Thiên-Huũ . Ba đũ nh phía Nam vì hoàn cũ nh bũ chũ m, hũ p thành Phãn khu Bình Trũ Thiên, ũ trong Khu Bũ n.

ũ